

متن پرسش

با سلام و احترام: تفاوتها زمانی موجب بن بست است چگونه راهی که آن را جامعه کور می‌خوانند به تمام سرشاخه‌ها متصل می‌شود ولی در شیوه‌های ظاهری رعایت مدارا نکنند، ما اینجا بهر تغییر آمده ایم تا چه حد؟ این تلخیها قرار است تا کجا بجوشد؟ لازم دیده شد که آفتی باید رخ دهد یا این اشتباه اختیار است؟ مشاهده می‌کنم که روز به روز عمر این پیوند در حال غروب است اینکه چقدر کدام بنیاد در آن موثر است را نمی‌دانم این طی طریق صحیح است یا غلط؟ نتیجه فرآیند به خودی خود کافیست! مگر می‌شود پس عشق چه چیز می‌سراید؟! این آزارها از کدام جهت است درمان چیست چه باید کرد همراهی نونهالان را؟ اکل میته در جهالت هم جایز است؟ چه شد که دعا به عکس واقع شد؟! هجویری عارف تبعیت عیسی کرد ولی برای هرکسی راهی نمود آیا خودش را نشان داد یا قطعه‌ای از حقیقت؟ اما او این شیرینی را دور نمی‌نماید پس چه چیز در جای خود قرار نگرفت یا نگرفته؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این ماییم که باید در جای خود قرار گیریم تا در دل تقدیر الهی، احساس کنیم چه اندازه افقی که تقدیرات الهی می‌گشاید، زندگی‌ساز است. موفق باشید